

An aerial photograph of a coastal village. The foreground shows a body of water with several long, narrow structures extending into it, likely for aquaculture. A small boat is moving across the water, leaving a white wake. The middle ground features a cluster of buildings, some with colorful roofs, and a sandy area. In the background, more buildings and a larger body of water are visible under a blue sky with scattered white clouds.

รายงานสถานการณ์แหล่งสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมในพื้นที่

ย่านชุมชนเก่า
หัวเขา-แหลมสน

เชิญชวน

ย่านชุมชนเมืองเก่าหัวเขา-แหลมสน อำเภอสิงหนคร เป็นแหล่งอารยธรรม และประวัติศาสตร์ของจังหวัดสงขลา ในสมัยโบราณเป็นอาณาจักรศรีวิชัย มีพ่อค้า ชาวอินเดีย เดินทางมาค้าขายทางเรือ เมื่อผ่านเกาะหนู เกาะแมว ทางด้านนอกมอง เข้าหาฝั่ง มองเห็นเหมือนสิงห์หมอบ จึงเรียกว่า **“สิงหลา”** และเรียกเมืองที่ตั้งอยู่บนฝั่ง หัวเขาแดงว่า **“สิงหนครา”** หรือ **“สิงขรนครา”** และมีคนชาติต่าง ๆ เรียกตาม ๆ กันว่า **“ซิงกอรา”** จนเพี้ยนมาเป็นสงขลาในปัจจุบัน โดยมีเอกสารพ่อค้าชาวอังกฤษเขียนถึง การค้าที่เมืองสิงขรไว้ว่า

“...จะไม่ผิดหวัง หากคิดจะสร้างคลังสินค้าขนาดใหญ่ขึ้นที่สิงขระ (Singora) ข้าพเจ้าคิดว่าเราอาจใช้สิงขระเป็นที่สำหรับตระเวนหาสินค้าจากบริเวณใกล้เคียง เพื่อ จัดส่งให้แก่ห้างของเราที่กรุงสยาม โคชินไชน่า บอร์เนียว และญี่ปุ่นได้อย่างดี..”

ไม่ว่าเวลาจะผ่านไปนานเท่าไร การเดินทางมาท่องเที่ยวสงขลาฝั่งหัวเขา- แหลมสน ก็ยังคงอยู่ในความทรงจำของผู้คนเสมอมาและจะยังคงเป็นนั่นต่อไป

บทนำ

Introduction

An aerial photograph of a village with numerous colorful houses (red, blue, green roofs) situated along a river. The background shows lush green hills. The text is overlaid on the bottom right of the image.

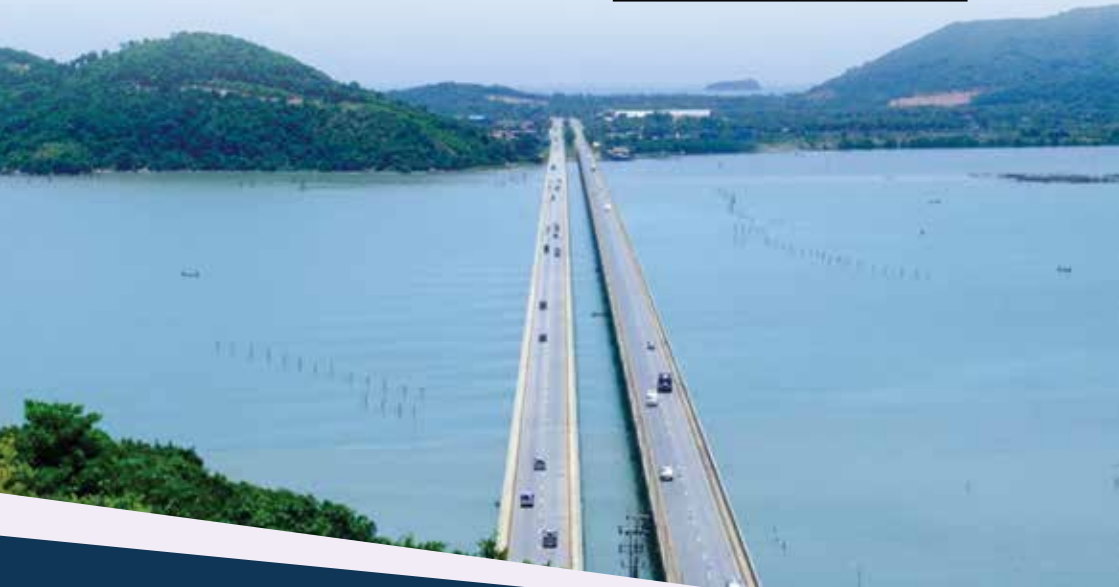
ยุคเมืองสงขลาห้วงเวา ในช่วงเวลาพุทธศตวรรษที่ 22-23 สงขลาเป็นเมืองท่าค้าขายทางเรือ ที่มีท่าเรือน้ำลึกปานกลาง ทั้งในทะเลใหญ่และในทะเลสาบ เป็นที่รู้จักกันทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ในนามเมือง “**สงขลาภิเษกแดง**” เรียกเจ้าเมืองสงขลาว่า “ตะโต๊ะโมกอลส์” การตั้งเมืองสงขลาของตาโต๊ะโมกอลส์ได้สร้างป้อม คู ประตู หอรบ อย่างแน่นอนหนา บันทึกของพ่อค้าและนักเดินเรือชาวอาหรับ เปอร์เซีย ระหว่างปี พ.ศ. 1993 - 2093 เรียกสงขลาบริเวณริมเวาแดง ว่า “**ซิงกูร์**” หรือ “**ซิงกอรา**”

ภายหลังจาก พ.ศ. 2223 ชาวสงขลาส่วนหนึ่งจึงได้อพยพมาตั้งบ้านเรือนใหม่ที่บริเวณแหลมสน เชิงเขาปลายสุดของคาบสมุทรสทิงพระ เรียกกันต่อมาว่า “**เมืองสงขลาฝั่งแหลมสน**” จนมาถึงช่วงเวลา พ.ศ. 2313 – 2385 สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชประกาศอิสรภาพ และทรงปราบปรามเมืองนครศรีธรรมราชได้แล้ว ทรงแยกเมืองสงขลาออกจากนครศรีธรรมราช และพัฒนาเมืองสงขลาให้เจริญเพื่อคานอำนาจกับนครศรีธรรมราช ทรงแต่งตั้ง **เหยียง แซ่ฮ่า** ชาวจีนฮกเกี้ยน เป็นหลวงสุวรรณคีรีสมบัติและพระยาสงขลา ผู้เป็นต้นตระกูล ณ สงขลา ในปัจจุบัน

การเดินทาง Transportation

การเดินทางไปหัวเขา-แหลมสน มี 2 เส้นทาง **เส้นทางแรก** สามารถเดินทางด้วยรถยนต์โดยใช้ทางหลวงหมายเลข 408 สงขลา-สิงหนคร ผ่านเกาะยอไปยังบ้านหัวเขา **เส้นทางที่สอง** สามารถใช้บริการแพขนานยนต์ข้ามทะเลสาบสงขลา จากท่าแพขนานยนต์ในฝั่งอำเภอเมืองสงขลา ไปยังบ้านหัวเขา ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นสำหรับการเดินทางที่น่าน่าสนใจ

แหล่งท่องเที่ยว
ทางด้านโบราณสถาน
และประวัติศาสตร์

(Historical places)

กำแพงเมืองและป้อมปราการ

ในยุคแรกเมืองสงขลาตั้งขึ้นบริเวณเขาแดง อำเภอสิงหนคร เมื่อปี พ.ศ. 2148 ในสมัยสมเด็จพระเอกาทศรถ โดยท่านดาโต๊ะ โมกอล ก่อพยุภคัยจักรวรรดิมาจากเมืองสาเลห์ บนเกาะชวา ประเทศอินโดนีเซีย ท่านดาโต๊ะ โมกอล ได้สร้างบ้านแปลงเมืองจนเจริญรุ่งเรือง ท่านได้สร้างกำแพงเมือง คูเมือง ป้อมเมือง ทำให้เมืองสงขลามีลักษณะเป็น “เมืองแห่งป้อมปราการ” ซึ่งมีป้อมปืน 18 ป้อม แต่ยังคงเหลือหลักฐานจนถึงปัจจุบันจำนวน 13 ป้อม

กำแพงเมืองได้ปรับปรุงเพิ่มเติม
ให้มีความมั่นคงยิ่งขึ้นในสมัยของท่าน
สุลต่านสุลัยมาน บุตรชายของท่านดาโต๊ะ
โมกอล ที่สามารถสร้างความมั่นคงและ
ปลอดภัยให้กับเรือสินค้าที่เข้ามาค้าขาย
กับเมืองสงขลาได้อย่างดีเยี่ยม ซึ่งป้อม
หัวเขาแดงเป็นป้อมที่แข็งแรงมาก ทำให้
กองทัพของกรุงศรีอยุธยาต้องยกทัพมาตี
ถึง 3 ครั้ง จึงสามารถตีกำแพงแตกได้

เจดีย์องค์ดำ องค์ขาว บนเขาค่ายม่วง

เจดีย์องค์ดำ องค์ขาว หรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า **เจดีย์สองพี่น้อง** เจดีย์ทั้งสององค์มีลักษณะเหมือนกัน ลักษณะของเจดีย์เป็นเจดีย์ย่อมุมไม้สิบสองตั้งบนฐานสี่เหลี่ยมก่อด้วยหินฉาบปูน ในปี พ.ศ. 2375 **เจ้าพระยาพระคลัง** (ดิศ บุนนาค) นำทัพลงมารักษาท้องที่บริเวณทิวเขาในเขตเมืองชายแดนภาคใต้ พระยาพระคลังสามารถเอาชนะศึกครั้งนั้น และได้มาชุมนุมกองทัพที่หัวเขาแดง พร้อมทั้งสร้างอนุสรณ์แห่งชัยชนะไว้บนยอดเขา ปรากฏเป็นเจดีย์องค์สีดำหรือเจดีย์องค์พี่

ส่วน เจดีย์องค์ขาว หรือเจดีย์องค์น้อง สร้างขึ้นประมาณ พ.ศ. 2382 - 2384 โดย **พระยาพิพัฒน์รัตนราชโกษา** (ทัด บุนนาค) ซึ่งเป็นน้องชายของเจ้าพระยาพระคลัง (ดิศ บุนนาค) เพื่อเป็นอนุสรณ์แห่งชัยชนะในครั้งที่ยกทัพมายังเมืองปัตตานีและไทรบุรี

นักท่องเที่ยวสามารถมองเห็นเจดีย์องค์ดำ องค์ขาวได้จากฝั่งอำเภอเมืองสงขลา และถ้ามองจากบนยอดเขานี้จะสามารถเห็นทิวทัศน์ที่สวยงาม

ศาลากวง

ศาลากวงเป็นโบราณสถานตัวแทนแห่งการตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน โดยมีศิลาจารึกภาษาจีน กล่าวถึงการสร้างสาธารณประโยชน์คืนให้แก่ประชาชนและให้แก่แผ่นดินแห่งนี้เพื่อสืบสานเจตนารมย์ต่อจากบรรพบุรุษ อนึ่ง คำว่า “กวง” ในภาษาจีนกลาง มีความหมายว่าแสงสว่าง ดังนั้นจึงสันนิษฐานว่าสถานที่แห่งนี้หมายถึง ศาลาที่มีแสงไฟ ลักษณะของศาลาเป็นอาคารก่ออิฐและปูนยกพื้น ผนังอาคารเป็นทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า ภายในมีลักษณะเป็นอาคารโล่ง ซึ่งใช้เป็นศาลาที่พักสำหรับคนเดินทางในสมัยก่อน ปัจจุบันยังคงเหลือเพียงซากอิฐหลงเหลือให้พบเห็น

ศาลาหลบเสือ

ศาลาหลบเสือ เป็นศาลาที่สร้างขึ้นในพุทธศตวรรษที่ 24 สมัย**พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว** รัชกาลที่ 3 ตั้งอยู่บนเส้นทางเดินโบราณระหว่างบ้านหัวเขา-สทิงหม้อ โดยเมืองสงขลาแหลมสน แต่เดิมนั้นมีเสืออยู่เยอะ จึงมีการสร้างศาลาขึ้นมาเพื่อเอาไว้พักหลบเสือ และใช้สำหรับพักแรมในเวลา ลักษณะอาคารแสดงให้เห็นถึงสถาปัตยกรรมท้องถิ่นแดนใต้ในยุครัตนโกสินทร์ หลายคนบอกว่าศาลาแห่งนี้สร้างขึ้นเป็นอนุสรณ์การปราบเสือกของ**พระยาวชิรยศีร์** (เทียนแสง) ในครั้งนั้นท่านได้พาชาวบ้านออกไปล้อมจับเสือและยิงเสือตาย ชาวบ้านจึงเรียกขนานนามท่านว่า “พระยาสงขลาเสือ”

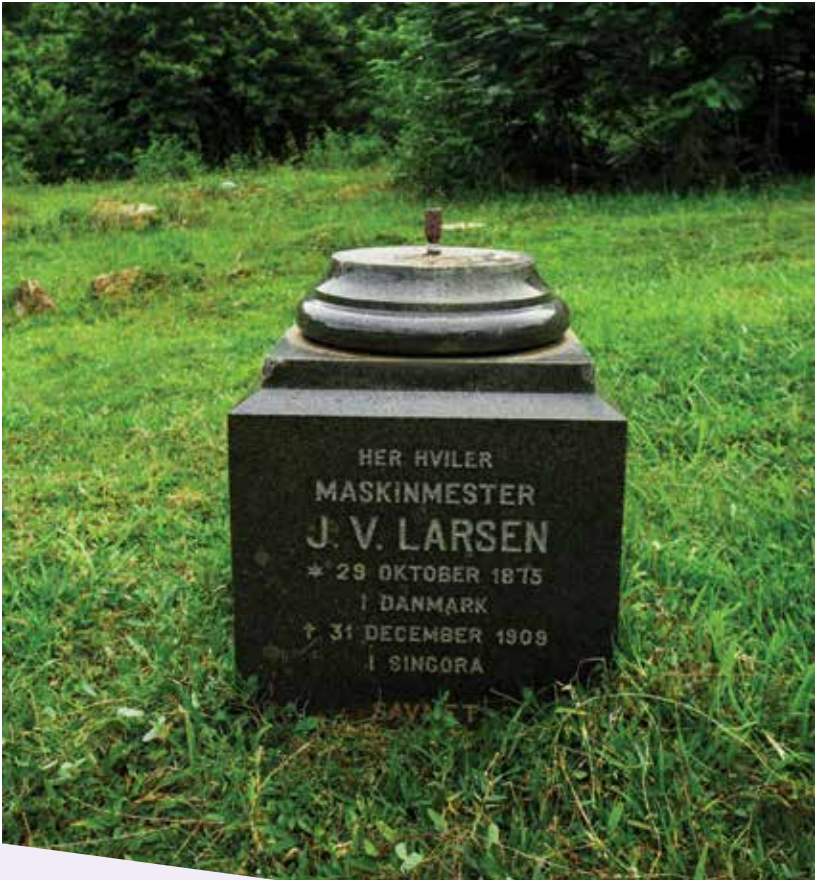
บ่อแก้ง

บ่อแก้ง คือปราสาทรักษาด่านหน้าของเมืองสงขลาแหลมสน สร้างขึ้นประมาณปลายพุทธศตวรรษที่ 24 ประกอบด้วยแนวกำแพง ที่ตั้งปืนใหญ่ ซุ้มประตู บ่อน้ำและศาลาที่พัก โดยหลังคามีรูปทรงแบบแก้งจีน จึงเป็นที่มาของชื่อ “บ่อแก้ง” หลังจากมีการย้ายเมืองสงขลามายังฝั่งบ่อयाง (ตัวเมืองสงขลาในปัจจุบัน) ทำให้สถานที่แห่งนี้ถูกปล่อยร้างไป แต่ชาวบ้านยังคงใช้ประโยชน์จากบ่อน้ำจัดบริเวณนี้ในการอุปโภคบริโภค ปัจจุบันมีซุ้มประตูที่ยังคงสภาพค่อนข้างสมบูรณ์ และซากโบราณสถานหลงเหลือไว้ให้ไปเยี่ยมชม

สุสาน เจ.วี. ลาร์เซน

หลุมฝังศพของ **เจ.วี. ลาร์เซน** มีชื่อกำกับ “V.J. LARSEN” มีกำกับประเทศว่า “เดนมาร์ก” ทั้งยังมีคำว่า “Maskinmester” หมายความว่าชายคนนี้มีอาชีพเป็น “หัวหน้าช่างวิศวกร” โดยชายคนนี้ก็เกิดในปี ค.ศ.1875 ณ ประเทศเดนมาร์ก และมาเสียชีวิตที่ “Singora” ชื่อเมืองสงขลา (เดิม) ในปี ค.ศ.1909 นั่นคือหัวหน้าช่างคนนี้เสียชีวิตตอนอายุ 34 ปี (พ.ศ.2418 - 2452) ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

แหล่งท่องเที่ยว ทางด้านศาสนสถาน

(Religious places)

วัดสุวรรณคีรี (Suwan Khiri Temple)

วัดสุวรรณคีรี ถือเป็นวัดที่สำคัญประจำเมืองสงขลาฝั่งแหลมสน สร้างขึ้นในสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้นโดยเจ้าเมืองสงขลา ภายในอุโบสถประดิษฐานพระพุทธรูปปางมารวิชัย มีภาพจิตรกรรมฝาผนังที่งดงาม เจดีย์ก่ออิฐฉาบปูนตกแต่งด้วยปูนปั้น ศิลปะอิทธิพลตะวันตก เจดีย์จีนทำด้วยหินแกรนิต หอระฆัง ชุ่มเสมาประดับด้วยปูนปั้นที่ละเอียดงดงาม และมีองค์ประกอบทางภูมิสถาปัตยกรรมที่น่าสนใจ

นอกจากนั้น วัดสุวรรณคีรีในสมัยสมัยธนบุรี สมเด็จพระเจ้าตากสินฯ ต้องรวบรวมบ้านเมืองให้เป็นปึกแผ่นด้วยการออกจากราชการและบัญชาการรบอยู่เรื่อย ๆ หนึ่งในเมืองที่พระองค์ต้องลงมาว่าการสงครามด้วยตัวเอง คือ สงขลา แหลมสน ราว พ.ศ.1131 นั่นเอง พงศาวดารเมืองสงขลา เรียบเรียงโดยพระยาวิเชียรคีรี (ชม) เมื่อยังเป็นพระยาสุนทรานุรักษ์ บันทึกเรื่องราวนี้ไว้ว่า เมื่อศักราช 1131 (พ.ศ.2312) ปีฉลู เอกศก สมเด็จพระเจ้าตากสินฯ ยกกองทัพหลวงมาตีเมืองนครศรีธรรมราชแตกแล้ว เลยกองทัพมาตั้งอยู่ ณ เมืองสงขลา หลวงสงขลาวิเศษหนีสมเด็จพระเจ้าตากสินฯ ไปกับเจ้าเมืองนครศรีธรรมราช สมเด็จพระเจ้าตากสินฯ ตั้งให้นายโยม คนชาวเมืองสงขลาเป็นพระสงขลาเพื่อปกครองเมืองสงขลาฝั่งแหลมสน และในคราวเดียวกันนั่นเอง ยังตั้งชาวจีนคนหนึ่งชื่อ **นายเหยี่ยง แซ่เฮา** เป็น **หลวงอินทคีรีสมบัติ** นายอาหารรังนก เกาะสี่เกาะห้า และเลื่อนตำแหน่งเป็น **หลวงสุวรรณคีรีสมบัติ** ปกครองเมืองสงขลา (ต้นสายสกุล ณ สงขลา)

ว่ากันว่าคราวนั้นสมเด็จพระเจ้าตากสินฯ ประทับอยู่ราว 1 เดือน จากหลักฐานทางวิชาการค้นพบว่า พระองค์ทรงว่าราชการอยู่ที่ วัดสุวรรณคีรี ตำบลหัวเขา อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา และปรากฏหลักฐานว่าเป็นสถานที่ตั้งพลับพลางงสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช เนื่องจากมีการพบแนวฐานอิฐเป็นจำนวนมาก พบเครื่องกระเบื้องจันทราปลายกรุงศรีอยุธยา นอกจากนี้บริเวณแห่งนี้ยังเป็นเนินสามารถมองเห็นทัพเรือที่เล่นเข้ามา และสามารถหลบคลื่นลมได้เหมาะแก่การว่าทัพนั่นเอง

วัดบ่อกริพย์ (Bor Sub Temple)

วัดบ่อกริพย์ สร้างขึ้นสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น เป็นวัดสำคัญอีกแห่งหนึ่งในสมัยที่สงขลาตั้งเมืองอยู่บริเวณฝั่งแหลมสน ภายในบริเวณวัดมีอุโบสถรูปแบบเรียบง่าย มีหลังคาโดยรอบเป็นซุ้มโค้งกลม ซึ่งได้รับอิทธิพลจากตะวันตก และกุฏิไม้แบบไทยพื้นถิ่นภาคใต้ บริเวณบันไดทางขึ้นวัดจะมีบ่อน้ำพื้นเมืองที่เรียกว่า “บ่อซับ” ซึ่งเป็นบ่อน้ำขนาดใหญ่ซึมซับน้ำที่ลงมาจากภูเขา ขอบบ่อเป็นอิฐโบราณ ภายนอกฉาบปูนขาว นอกจากนี้ยังมีหลักฐานสำคัญของการเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านสมุนไพรเพื่อการรักษาโรคระบาดในอดีต เช่น บ่อแช่ข่า เสาธงอุณาโลม และทวดเจ้าเขาเขียว

วัดศิริวรรณาวาส (Siriwannawat Temple)

วัดศิริวรรณาวาส เป็นวัดโบราณเมืองสงขลา สร้างขึ้นโดยเจ้าเมืองต้นตระกูล ณ สงขลา ในสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น เป็นสถาปัตยกรรมรูปแบบไทยผสมจีน ภายในอุโบสถมีพระพุทธรูปปูนปั้นศิลปะพื้นบ้านฝีมือช่างท้องถิ่น ล้อมรอบด้วยกำแพงแก้ว มีซุ้มเสมารอบอุโบสถ ประตูทางเข้าเป็นซุ้มประตูแบบจีน หลังคามุงด้วยกระเบื้องดินเผาเกาะยอ นอกจากนี้บริเวณวัดยังปรากฏซากหอรบะซึ่งเก่าแก่ที่เหลือแต่ฐานและบันไดให้เห็น แต่ยังคงปรากฏร่องรอยของสถาปัตยกรรมที่ทรงคุณค่าทั้งทางภูมิปัญญาและจิตใจไว้ให้ชนรุ่นหลังได้มาเยี่ยมชม

วัดภูผาบึก (Phupha Boek Temple)

วัดภูผาบึก เป็นศาสนสถานและโบราณสถานสำคัญ สร้างในสมัยรัตนโกสินทร์ ตอนต้น ปี พ.ศ. 2370 เอกลักษณ์ของวัดแห่งนี้คือสถาปัตยกรรมผสมตะวันตกที่มีความโดดเด่น มีการวางผังวัดและการทำกำแพงกันด้วยหินภูเขา 3 ระดับ มีทางเดินเป็นขั้นบันไดที่ปูด้วยอิฐดินเผาโบราณ ซึ่งสะท้อนถึงอัตลักษณ์เครื่องดินเผาเกาะยอ ภายในวัดประกอบด้วยอุโบสถ ศาลาการเปรียญโบราณและกุฏิเรือนไทย ในอดีตวัดภูผาบึกยังใช้เป็นสถานที่สำหรับเล่าเรียนภาษามคร

วัดเจ้าน้อยและเจดีย์เจ้าน้อย (Khao Noi Temple and Khao Noi Pagoda)

วัดเจ้าน้อย เป็นวัดแต่โบราณยุคพุทธศาสนาามหายานแห่งศรีวิชัย มีปูชนียวัตถุและปูชนียสถานที่สำคัญคือเจดีย์วัดเจ้าน้อย ซึ่งตั้งอยู่บนยอดเขา ลักษณะของเจดีย์ไม่มีการเจ็ปูนและการจัดวางอิฐไม่เป็นระบบ ฐานเจดีย์เป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส องค์เจดีย์เป็นซากปรักหักพัง เหลือเพียงฐานซึ่งมีซุ้มประตูแบบรูปโค้งแหลม เป็นแบบช่างสมัยศรีวิชัยพุทธศตวรรษที่13 -18 ภายในมีพระพุทธรูปปูนปั้นปางมารวิชัย เจดีย์วัดเจ้าน้อยได้รับการบูรณะต่อเติมกันมาหลายยุคเป็นเวลาหลายร้อยปี ปัจจุบันยังเหลือร่องรอยส่วนฐานของเจดีย์และเศษอิฐโบราณไว้ให้เยี่ยมชม

ทวดเงาแดง (Khao Daeng Great Grandfather)

ทวดหัวเงาแดง เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ประจำหัวเงาแดง คนท้องถิ่นเชื่อว่าเป็นเทพที่สถิตอยู่ ณ หัวเงาแดง ปากน้ำเมืองสงขลามาดั้งแต่ครั้งโบราณกาล เชื่อว่าท่านจะคุ้มครอง ป้องกันรักษา และให้โชคแก่เมืองสงขลา ต่อมาในยุครัตนโกสินทร์ตอนต้นมีการสร้างศาลาประดิษฐานทวดหัวเงาแดงไว้อย่างถาวร เป็นสถาปัตยกรรมจีน คล้ายศาลาเรียกว่า “ศาลาทวดหัวเงาแดง” ภายในศาลาแห่งนี้มีรูปจำลองแกะสลักของ “ทวดเงาแดง” และ “พระเอ็งบัวตันตะ” เทพองค์สำคัญของคหหนึ่งของฝ่ายบู๊น เป็นแม่ทัพที่ชาวจีนต่างนับถือมาก ทวดจะคอยคุ้มครองและให้โชคลากแก่ชาวเมืองสงขลาและผู้ที่เดินทางผ่านไปมาทั้งทางบกและทางทะเล

แหล่งท่องเที่ยว ทางด้านวิถีชีวิต

(Way of life)

กลุ่มสตรีชุมชนตำบลห้วยเงาะ (The women's group of Hua Khao subdistrict's Community)

กลุ่มสตรีชุมชนตำบลห้วยเงาะ เป็นการรวมกลุ่มกันของสตรีในตำบลห้วยเงาะ เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เป็นอัตลักษณ์ของชุมชนให้เป็นที่รู้จัก ได้แก่ น้ำมะม่วงเบา ภายใต้แบรนด์ ซิงโก้ (SINGO) มะม่วงเบาแช่อิ่ม แยมมะม่วงเบา นอกจากนี้ยังมีผลิตภัณฑ์จากทะเล ทั้งปลาเกล็ดขาวทอดมัน ปลาเกล็ดขาวสามรส ปลาหมึกหวาน ปลาข้างเหลืองสามรส ปลาข้างเหลืองรสดั้งเดิม ซึ่งเป็นสินค้าที่มีคุณภาพดีและรสชาติอร่อย นักท่องเที่ยวสามารถซื้อเป็นของฝากได้

แหล่งเรียนรู้สมุนไพรแหลมสนสุวรรณคีรี (Laem Son Suwan Khiri Herbal Learning Center)

แหล่งเรียนรู้สมุนไพรย่านชุมชนเก่าหัวเขา-แหลมสน จัดตั้งขึ้นโดย
หน่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมท้องถิ่นจังหวัดสงขลาร่วมกับโรงเรียน
แพทย์แผนไทยเมืองสิงขระ เพื่อส่งเสริมให้เป็นแหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาการใช้สมุนไพร
ด้านเภสัชกรรมไทยและการอนุรักษ์แหล่งสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม

ท่าเรือแหลมสน (Laem Son Pier)

ท่าเรือแหลมสน เป็นท่าเรือขนาดเล็กที่ตั้งอยู่ทางฝั่งหัวเขาแดง ซึ่งใช้สัญจรไปมาและขนส่งสินค้าระหว่างฝั่งสงขลาและฝั่งแหลมสนตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน ชาวบ้านบริเวณนี้นิยมใช้เส้นทางนี้ เพราะสะดวกและรวดเร็ว ส่วนบริเวณโดยรอบท่าเรือมีทัศนียภาพอันสวยงามของทะเลสาบสงขลาให้ได้เที่ยวชม

ชุมชนสทิงหม้อ (Sathing Mo Community)

ชุมชนสทิงหม้อ ตั้งอยู่ในตำบลสทิงหม้อ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา มีชื่อเสียงในการทำเครื่องปั้นดินเผาแบบโบราณที่เรียกว่า เครื่องปั้นดินเผาสทิงหม้อ ที่เป็นศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านประเภทหนึ่งที่น่าสนใจ มีเอกลักษณ์เฉพาะและเป็นอาชีพหลักของชาวบ้านในชุมชนสทิงหม้อ เครื่องปั้นดินเผามีรูปแบบและลวดลายที่ยังคงมีความเป็นพื้นถิ่นภาคใต้ ซึ่งมีการทำมาเป็นระยะเวลานานถือเป็นภูมิปัญญาของบรรพบุรุษที่สร้างไว้ เพื่อให้คนรุ่นหลังสามารถสืบทอดและอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่ต่อไป

